

[Ivar Nørgaard]

For at sikre sig mod, at standardiseringsseksperterne overser ønsker, som arbejdstagerne især lægger vægt på, har det været drøftet, om arbejdstagernes repræsentanter skulle sættes ind i standardiseringsorganisationerne. Det vil desværre økonomisk og mandskabsmæssigt næppe være overkommeligt. Dansk LO har derfor foreslået, at der i stedet for oprettes et stående trepartsudvalg, som skal medvirke allerede ved formuleringen af de krav, man vil stille til standardiseringsorganisationen.

Efter direktivet vil EF-mærket anbragt på en maskine være udtryk for, at maskinen opfylder kravet i maskindirektivet, men mærket vedrører kun det mekaniske, ikke det elektrotekniske, og nye produktionsmaskiner er i overvejende grad elektronisk styret; det er derfor vigtigt at få afklaret forholdene mellem maskindirektivet og lavspændingsdirektivet.

Efter det direktiv, vi her behandler, skal alle maskiner, nye som brugte, frit kunne markedsføres, hvis de er EF-mærket. EF-mærkede maskiner må altså ikke kræves afprøvet yderligere inden ibrugtagning, der må ikke stilles krav om f.eks. indkapsling, og direktivets beskyttelsesklausul giver ikke mulighed for, at det enkelte land fastsætter strengere bestemmelser om selve maskinkonstruktionen.

Hvis standarderne havde været indbygget i et særdirektiv, ville man i Ministerrådet umiddelbart kunne bruge artikel 100 A, stk. 4, og indføre nationale særordninger. Men hvordan vil regeringen nu sikre, at denne bestemmelse ikke bliver gjort illusorisk ved den her anvendte procedure, således at den politiske kontrol, som regeringerne – og herhjemme Markedsudvalg og regering – udfører, faktisk ikke kan udføres?

Jeg vil spørge ministeren, om han ikke kunne tænke sig at overveje et forslag om, at vi fra dansk side sagde, at en betingelse for vor tilslutning til direktivet ville være, at man i selve maskindirektivet indarbejder artikel 100 A, stk. 4, der gør det muligt for det enkelte land selv at fastsætte også konstruktionsstandarder, hvis de ikke er tilfredsstillende, når de kommer fra disse standardiseringsorganisationer.

Kirkegaard (KF):

Disse EF-redegørelser, hvoraf vi har tre til behandling her i dag, giver en kærkommen lejlighed til at styrke EF-dimensionen i den dan-

ske politiske debat, og det kan man vist godt sige er tiltrængt.

Danmarks chance ligger i Europa og i det europæiske samarbejde, og denne chance skal vi udnytte.

Vi kan jo også konstatere, at andre nordiske lande i stigende grad giver udtryk for interesse for et tættere europæisk samarbejde, og her har Danmark i øvrigt en særlig opgave at løse som brobygger mellem de nordiske lande og det øvrige EF.

Der er derfor god grund til at styrke debatten om Danmarks rolle i Europa, og det er vores håb, at debatten i dag kan bidrage til at styrke EF-debatten i Danmark på et konkret og konstruktivt grundlag.

Ved folkeafstemningen om EF-pakken sagde den danske befolkning ja til et tættere europæisk samarbejde. Vi har derfor pligt til at udmønte dette ja i praktiske resultater, og i denne sammenhæng er det direktivforslag, som vi her behandler, et særdeles væsentligt element.

Forslaget indebærer en harmonisering af sikkerheds- og sundhedskravene til alle maskiner, som ikke i forvejen er harmoniseret. Der er altså tale om et særdeles omfattende forslag, ganske som hr. Ivar Nørgaard gjorde opmærksom på.

En sådan harmonisering er en helt klar fordel for dansk erhvervsliv. Danske eksportører vil få lettere ved at eksportere danske maskiner uden at møde tekniske handelshindringer, og det kan også være en fordel for en dansk erhvervsvirksomhed, som importerer en maskine til brug i virksomhedens produktion. I dag skal en sådan maskine ofte ombygges, før den kan leve op til danske arbejdsmiljøregler. Når dette forslag er blevet virkeliggjort, vil maskinen på forhånd være indrettet til at kunne leve op til danske arbejdsmiljøregler.

Der er således ingen tvivl om, at den foreslåede harmonisering vil blive en stor fordel for europæisk erhvervsliv og dermed også for dansk erhvervsliv. Men en harmonisering af arbejdsmiljøregler kan naturligvis også give anledning til ængstelse, ja, den giver anledning til ængstelse hos nogle, men en sådan er efter vores opfattelse ubegrundet.

For det første skal harmoniseringsbestemmelser efter EF-pakkens artikler hvile på et højt beskyttelsesgrundlag. Det er således klart hensigten, at bestemmelserne skal fastsættes ud